

॥ श्री सूक्तम् ॥

ॐ

हिरण्यवर्णां हरिणीं सुवर्णं रजतं स्रजाम् ।
चंद्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म आवह ॥

तां म आवह जातवेदो लक्ष्मीमनप गामिनीम् ।
यस्यां हिरण्यं विंदेयं गामश्वं पुरुषानहम् ॥

अश्वपूर्वा रथमध्यां हस्तिनाद प्रबोधिनीम् ।
श्रियं देवीमुपह्वये श्रीर्मादेवीः जुषताम् ॥

कां सोस्मितां हिरण्यं प्राकारामार्द्रां ज्वलंतीं तृप्तां तर्पयंतीम् ।
पद्मे स्थितां पद्मवर्णां तामिहोपह्वये श्रियम् ॥

चंद्रां प्रभासां यशसा ज्वलंतीं श्रियं लोके देवजुष्टामुदाराम् ।
तां पद्मिनीमीं शरणमहं प्रपद्येऽलक्ष्मीर्मे नश्यतां त्वां वृणे ॥

आदित्यवर्णे तपसोऽधिजातो वनस्पतिस्तव वृक्षोऽथ बिल्वः ।
तस्य फलानि तपसा नुदंतु मायांतरायाश्च बाह्या अलक्ष्मीः ॥

उपै॑तु मां दे॑वसखः॑ की॒र्तिश्च॑ म॒णिना॑ सह ।
प्रादु॑र्भूतोऽस्मि॑ रा॒ष्ट्रेऽस्मिन्॑ की॒र्तिमृ॑द्धिं ददातु॑ मे ॥

क्षु॑त्पिपा॒साम॑लां ज्ये॒ष्ठाम॑ल॒क्ष्मीं॑ नाशयाम्यहम् ।
अ॒भूति॑मसमृद्धिं॒ च सर्वा॑ निर्णुद॑ मे गृहात् ॥

गं॒धद्वारां॑ दु॒राध॑र्षा॒ नित्य॑पु॒ष्टां क॑रीषिणीम् ।
ई॒श्वरी॑गं॒ सर्व॑भू॒तानां॑ तामि॒होप॑ह्वये श्रियम् ॥

मन॑सः॒ काम॑माकू॒तिं वा॒चः स॒त्यम॑शीमहि ॥
प॒शूनां॑ रू॒पम॑न्नस्य मयि॒ श्रीः श्र॑यतां यशः ॥

क॒र्दमै॑न प्र॒जाभू॑ता मयि संभव॑ क॒र्दम॑ ।
श्रियं॑ वा॒सय॑ मे कु॒ले मा॒तरं॑ पद्ममालिनीम् ॥

आपः॑ सृ॒जंतु॑ स्निग्धानि चिक्लीत॑ वस॒ मे गृ॑हे ।
नि च॑ दे॒वीं मा॒तरं॑ श्रियं॒ वास॑य मे कु॒ले ।
आर्द्रा॑ पु॒ष्करि॑णीं पु॒ष्टिं पि॒ङ्गळां॑ पद्ममालिनीम् ।
च॒न्द्रां हि॒रण्म॑यीं ल॒क्ष्मीं॑ जातवेदो म॒ आव॑ह ॥

आर्द्रा॑ यः॒ करिणीं॑ यष्टिं॒ सुवर्णां॑ हे॒ममालिनी॑म् ।
सूर्या॑ हिरण्मयीं॒ लक्ष्मीं॑ जा॒तवे॒दो म॑ आव॒ह ।
तां म॑ आव॒ह जा॒तवे॒दो लक्ष्मी॑मन॒पगामिनी॑म् ।
यस्यां॑ हिरण्यं॒ प्रभू॑तं गा॒वो दा॒स्योऽश्वान्॑ , वि॒न्देयं॑ पु॒रुषान॑हम् ॥

यः शुचिः॑ प्र॒यतो॑ भू॒त्वा जु॒हुया॑दा॒ज्य म॒न्वह॑म् ।
श्रियः॑ प॒ञ्चद॑शर्चं च श्री॒कामः॑ स॒ततं॑ ज॒पेत् ।
पद्मान॑ने पद्म ऊ॒रू पद्मा॑क्षी पद्मसंभवे ।
त्वं मां॑ भ॒जस्व॑ पद्मा॒क्षी ये॒न सौ॒ख्यं ल॒भाम्य॑हम् ॥

अश्व॑दायी गो॒दायी॑ धन॒दायी॑ महा॒धने॑ ।
धनं॑ मे जु॒षतां॑ दे॒वि सर्व॑कामांश्च दे॒हि मे॑ ॥

पु॒त्रपौ॒त्र धनं॑ धान्यं॒ हस्त्य॑श्वादि॒गवे॑ रथम् ।
प्र॒जानां॑ भव॒सि मा॒ता आ॒युष्म॑न्तं॒ करो॑तु॒ माम् ॥

धन॑मग्नि॒र्धनं॑ वा॒युर्धनं॑ सूर्यो॑ धनं॒ वसुः॑ ।
धन॑मि॒न्द्रो बृ॒हस्प॑तिर्व॒रुणं॑ धन॒मश्नु॑ ते ॥

वैन॑ते॒य सोमं॑ पिब॒ सोमं॑ पिबतु वृ॒त्रहा॑ ।
सोमं॑ ध॒नस्य॑ सो॒मिनो॑ मह्यं॒ ददा॑तु सो॒मिनि॑ ॥

न क्रो॑धो न च॑ मा॒त्सर्यं॑ न लो॒भो नाशु॑भा मतिः॑ ।
भवं॑ति कृ॒तपु॑ण्यानां॒ भक्ता॑नां श्री॒सूक्तं॑ ज॒पेत्सदा॑ ॥

वर्ष॑तु ते वि॒भावरि॑ दि॒वो अ॑भ्रस्य वि॒द्युतः॑ ।
रोह॑तु॒ सर्व॑बी॒जान्य॑व ब्र॒ह्म द्वि॒षो ज॒हि ॥

पद्म॑प्रिये पद्मि॒नि पद्म॑हस्ते पद्माल॒ये पद्म॑दळायताक्षि ।
विश्व॑प्रिये विष्णु॒ मनो॑ऽनु॒कूले॑ त्वत्पा॒दपद्मं॑ मयि॒ सन्नि॑धत्स्व ॥

या सा पद्मा॑सन॒स्था वि॒पुल॑कटित॒टी पद्म॑पत्रायताक्षी ।
गंभी॑रा वर्त॒नाभिः॑ स्तन॒भर॑ नमिता शु॒भ्र वस्त्रो॑त्तरीया ॥

लक्ष्मी॑र्दिव्यै-र्गजे॑न्द्रै॒मणि॑गण॒ खचितै॑-स्स्नापिता हे॒मकुं॑भैः ।
नित्यं॑ सा पद्म॑हस्ता॒ मम॑ वसतु॒ गृहे॑ सर्व॒मांग॑ळ्ययुक्ता ॥
लक्ष्मीं॑ क्षी॒रस॑मुद्र॒ राज॑तनयां श्री॒ रंग॑धामेश्वरीम् ।
दा॒सी भू॑त समस्त॒ देव॑ व॒नितां॑ लो॒कैक॑ दी॒पांकु॑राम् ।

श्री मन्मदकटाक्षलब्ध विभव ब्रह्मोद्गंगाधराम् ।
त्वां त्रैलोक्य कुटुंबिनीं सरसिजां वंदे मुकुंदप्रियाम् ॥

सिद्धलक्ष्मी-मोक्षलक्ष्मी-र्जयलक्ष्मीस्सरस्वती ।
श्री लक्ष्मीर्वरलक्ष्मीश्च प्रसन्ना मम सर्वदा ।
वरांकुशौ पाशमभीतिमुद्रां करैर्वहंतीं कमलासनस्थाम् ।
बालार्क कोटि प्रतिभां त्रिणेत्रां भजेहमाद्यां जगदीश्वरीं त्वाम् ॥

सर्वमंगळ मांगळ्ये शिवे सर्वार्थ साधिके ।
शरण्ये त्र्यंबके देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥
नारायणि नमोऽस्तु ते ॥
नारायणि नमोऽस्तु ते ॥

सरसिज निलये सरोज हस्ते धवळतरांशुक गंधमाल्यशोभे ।
भगवति हरिवल्लभे मनोज्ञे त्रिभुवन भूतिकरि प्रसीद मह्यम् ॥

विष्णुपत्नीं क्षमा देवीं माधवीं माधवप्रियाम् ।
विष्णोः प्रियसखीं देवीं नमाम्यच्युत वल्लभाम् ॥

महा॒लक्ष्मी॑ च॒ विद्महे॑ विष्णु॒पत्नी॑ च॒ धीमहि॑ ।
तन्नो॑ लक्ष्मीः प्रचो॒दयात् ॥

श्री॒ वर्च॑स्यं आयु॒ष्यं आ॒रोग्य॑माविधात् पव॑मानं महीयते॑ ॥
धनं॑ धान्यं पशुं॑ बहु॒पुत्र॑लाभं शत॑संवत्सरं दी॒र्घमायुः॑ ॥
ऋण॑रोगादि दा॒स्त्रिद्य पा॑पक्षु॒दप॑मृत्यवः ।
भय॑शोक॒ मन॑स्तापा नश्य॑न्तु मम॒ सर्व॑दा ॥

श्रिये॑ जात श्रिय॒ आ॒निर्या॑य श्रियं वयो॑ जनि॒तृभ्यो॑ दधातु ।
श्रियं॑ वसाना अमृ॒तत्व॑मायन् भज॑न्ति सद्यः॒ सवि॑ता वि॒दध्युन् ॥
श्रिय॑ ए॒वैनं॑ तच्छ्रि॒यामा॑दधाति ।
संत॑तमृ॒चा वष॑ट्कृत्यं संध॑त्तं संधी॑यते प्र॒जया॑ पशु॒भिः ।
य ए॒वं वेद॑ ।
ओं महा॑दे॒व्यै च॒ विद्महे॑ विष्णु॒पत्नी॑ च॒ धीमहि॑ ।
तन्नो॑ लक्ष्मीः प्रचो॒दयात् ॥

ॐ शान्तिः॑ शान्तिः॑ शान्तिः॑ ॥

www.YouSigma.com